

Sygn. akt III Cz 482/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Marcin Rak

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa I. P.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 listopada 2015 r., sygn. akt I Nc 1870/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Cz 482/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 28 09 2015r. odrzucił pozew powódki I. P. przeciwko Powiatowi (...) o zapłatę kwoty 1.000zł, dzieląc pogląd prawny wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu

z dnia 11 02 2009r. i uchwale z dnia 19 06 2007r. wydanych w sprawach o sygn. akt V CSK 332/08 oraz III CZP 47/07, uznając, że w sprawie nie zachodzi pozytywna przesłanka procesowa w postaci dopuszczalności drogi sądowej.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka I. P.**, która wnosil o jego uchylenie.

Zarzucała, że przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia naruszono regulację art. 199

§ 1pkt 1 k.p.c. w związku z art. 1 k.p.c. poprzez nieprawidłową ich wykładnię oraz podnosząc, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego

oraz w doktrynie prawa ustaliła się tendencja do szerokiego rozumienia pojęcia sprawy cywilnej (art. 1 i 2 § 1 k.p.c.),

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Leżące u postaw wydania zaskarżonego postanowienia zagadnienie dopuszczalności drogi sądowej było przedmiotem szeregu wypowiedzi judykatury, która konsekwentnie stoi na stanowisku, że „niedopuszczalna jest droga sądowa w

sprawie z powództwa jednostki prowadzącej parking przeciwko Skarbowi Państwa o zapłatę należności za parkowanie pojazdu, którego własność przeszła na rzecz Skarbu Państwa

z mocy prawa na podstawie art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, jedn. tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.” (np. w uchwale SN z dn. 19 06 2007r. III CZP 47/07, OSNC 2008/7-8/80, Prok.i Pr.-wkł. 2008/10/47, Biul.SN 2007/6/8; postanowienie SN z dn. 11 02 2009r. V CSK 332/08, LEX nr 515452).

Pogląd ten i związaną z nim ocenę prawną zawartą w uzasadnieniach przywołanych orzeczeń Sąd odwoławczy podziela.

Został on prawidłowo uwzględniony przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia

i wbrew zarzutowi zażalenia Sąd Rejonowy trafnie uznał, że w niniejszej sprawie droga sądowa jest niedopuszczalna w rozumieniu regulacji art. 199 §1 pkt 1 k.p.c. następnie

w oparciu o tę regulację odrzucił pozew skarżący.

C zyni to zażalenie bezzasadnym co prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.